

ΣΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΡΕΤΕΙΝΟΣ

Έ κ ε ί ν η. Πέσο έχει αυτή ή γούνα, που κρατείς ατόυ βρέ μάγκα ;

Έ ρ ω ς. Είνε από άλεπού ή γούνα, και την δίνω δέκα φράγκα.

Έ κ ε ί ν η. Σε καλό σου ! Γιατί τόσο άκριβή παρακαλώ ;

Έγώ την ίβική μου γ ο υ ν α πέντε φράγκα την πουλώ

ΤΟ 'ΦΛΕΡΤ', Από της προσεχούς εβδομάδος ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
 Νομοσχεδίων εν τη Βουλῇ ἀπασχολεῖ μέγα μέρος τῆς κοινωνίας κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Ἰδίᾳ δὲ τὸ ζήτημα τῆς προσκλήσεως καὶ αὐτῶν τῶν ἀνικάνων, οἱ ὅποιοι θ' ἀπαλάσσονται κατόπιν ἐξετάσεως τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κρατεῖ εἰς μεγάλην συγκίνησιν τὸν κόσμον τῶν δουλικῶν.

Μόλις ἐγένετο γνωστὸν τοῦτο, τὰ γραφεῖά μας κατεκλύσθησαν ἀπὸ διάφορα δουλικά. τὰ ὅποια ἐσπευσαν νὰ ζητήσουν σχετικὰς πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις.

— Κύριε Διευθυντά, νὰ μὴ ἀφήσετε νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ ἀδίκημα, ὅχι τὸσον διὰ τὸν στρατὸν τῶν ἀρσενικῶν, ὅσον διὰ τὸν στρατεύμα τῶν θηλυκῶν. Ἐὰν ἀρχίσουν νὰ στρατολογουῦνται καὶ οἱ ἀνίκανοι, τότε ἐμεῖς ἢ κακομοῖρες τί θὰ γίνουμε; ὡς ποῦ νὰ ἐξαιρεθοῦν καὶ νὰ μείνουν οἱ ἱκανοί, θὰ γίνουν τόσα λάθη καὶ τόσαι παρεγῆσεις καὶ κακαὶ ἐκλογαί, ὥστε πολλὰς ἀπὸ μᾶς θὰ βασανισθοῦν ἀδικοὶ καὶ παράλογα. Νὰ γράψετε λοιπὸν εἰς τὸ «Φλέρτ» πολὺ δυνατὰ ἐναντίον τοῦ Νομοσχεδίου.

— **Καὶ δὲν μοῦ λές**, κοκκῶνα μου, ἠρωτήσαμεν τὴν ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ κυρία σου ποίας ἰδέας εἶνε ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτό;

— Ἄ, ἢ κυρία μου δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τοὺς κληρωτοὺς, γιατί πάει μὲ τὸν πατρὸς νόμο, ξέρετε δηλαδὴ, κύριε συντάκτη, τὸ νόμο ἐκεῖνο ποῦ ἐπέτρεπε καὶ τοὺς ἀντικαταστάτας. Ἄλλὰ ἐμεῖς ἢ κακομοῖρες δὲν τὸν ἐπροφθάσαμε, βλέπετε τὸν νόμο αὐτό; εἴμαστε νεώτερες.

— **Μένα ἢ δική μου** κυρία, — προσέθηκε μία κοντούλα καὶ ὀλοστρόγγυλη ἀνδριώτισσα. — ἔχει φέρῃ τροποποιήσεις στὸ νόμο αὐτόν, καὶ μπορεῖτε μάλιστα νὰ τὰς προτείνετε καὶ γιὰ νέο νομοσχέδιο.

— Μπᾶ! καὶ τί τροποποιήσεις ἔχει φέρῃ;
 — Ἐπειδὴ, ξέρετε ὁ κύριος ἔχει πάρῃ γιὰ ἀντικαταστάτη ἕνα ἐφεδρὸ ἀνθυπολοχαγὸ. Ποῦ πάει νὰ εἰπῇ, κύριε συντάκτη, πῶς ἐσυγχώνευσε τὴν ἀντικατάστασι μᾶζυ μὲ τὴν ἐφεδρεία καὶ ἐπέτυχε, ξέρετε, γιατί τὴν βλέπω πολὺ εὐχαριστημένη τὴν κυρία, ὁ δὲ ἐφεδρὸς τρώει καὶ πίνει στὸ σπίτι.

— Καλὰ κ' ὁ ἀφέντης σου, τί ὑπηρεσία κάνει τώρα;
 — Ὁ ἀφέντης μου;... Ἐἶνε...σιτιστής!

Κατόπιν ὄλων αὐτῶν τῶν παραλόγων ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ προβῶμεν εἰς δικαίας παραστάσεις πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ νὰ τοῦ ὑποδείξωμεν, ὡς ἐκ τῆς

πείρας μας, τὴν δέουσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐὰν λοιπὸν θέλῃ νὰ καταρτίσῃ στρατὸν ἀπὸ ἱκανοὺς ἀνδρας, ἂς μὴ ἐμπιστευθῇ πλέον εἰς τὴν ἀνωτάτην ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν. Ἡ ἀσφαλεστέρα ἐξέτασις θὰ γίνῃ μόνον ἀπὸ μίαν ἀνωτάτην ἐπιτροπὴν δουλικῶν, ἢ ὅποια θ' ἀποφανθῇ ἀσφαλέστερον περὶ τῆς ἱκανότητος ἐκάστου ἀνδρός.

Καὶ δὲν ἔχει μόνον τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ἢ πρότασις μας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξῆς σπουδαιότατον: Ὅτι διὰ τὴν ἐξαίρεσιν δὲν θὰ διαθέτῃ ἕκαστος κληρωτὸς τὰ μέσα του, ὡς συνέβαινε μέχρι τοῦδε, διότι ἢ ἐξαίρεσις ἢ μὴ θὰ γίνεταί μὲ τὰ μέσα... τῶν δουλικῶν τῆς ἐπιτροπῆς!

Μόνον λοιπὸν διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἢ ὑπηρεσία θὰ ἦνε ἐξασφαλισμένη ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ὁ στρατὸς θὰ ἦνε μάχιμος καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἀρκεῖ μόνον τὰ κατώτερα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἦνε τὸσον ἀνεξάρτητα, ὥστε νὰ ὑψοῦνται εὐκόλως μέχρι... τοῦ ἰδεώδους τῆς δικαιοσύνης.

Ἐτερον ζήτημα τὸ ὅποιον ἀπασχόλησεν ἐπὶ πολὺ τὴν κοινωνίαν καὶ ἰδιαιτέρως τὸν κόσμον τῶν νεωτέρων ποιητῶν, εἶνε ἢ μετὰστασις τοῦ ποιητοῦ Λουικοπούλου ἐκ τῆς τάξεως τῶν ποιητῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν λούστρων.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ ποιητὴς διὰ τῆς λουστρικῆς αὐτῆς, θὰ γίνῃ ἀριστὸς στιχουργὸς καὶ θὰ ἐπιτύχῃ θαυμάσια εἰς τὸ εἶδος του, ἀφοῦ πλέον ἔμαθε νὰ μετράῃ τόσον καλὰ τοὺς πόδας...

Ἡ μετὰστασις αὐτὴ κατέστησε συμπαθέστατον ἐξαιρετικῶς τὸν ποιητὴν εἰς τὰς κυρίας ὅλαι ἐκεῖναι τὰς ὁποίας δὲν κατάρθασε νὰ συγκινήσῃ διὰ τῶν στίχων του, τρέχουν τώρα συγκινημένα, ἀφ' ἧς ἔμαθον ὅτι ὁ ποιητὴς δὲν γράφει πλέον στίχους, ἀλλὰ καταγίνεται εἰς τὸ στίλβωμα παπουτσῶν.

Μία μάλιστα γνωστὴ κυρία ἐν τῇ πόλει διὰ τὰς ἰδιοτρόπους ἐκλογὰς τῆς, ἐκάλεσεν ἰδιαιτέρως τὸν κ. Λουκόπουλον εἰς τὸ σπίτι τῆς. Ὅτε δὲ ὁ ποιητὴς ἐξῆλθε, ἐθεάθη κρατῶν τὰ παπούτσια εἰς τὸ χέρι.

Τὸ θέαμα αὐτὸ εἶχε καὶ τὴν ἐξῆς συνέπειαν: Ἐνας περιπολάρχης εὐζωνος νομίσας ὅτι ὁ Λουκόπουλος τὰ εἶχε κλέψει, τὸν σταματᾷ καθ' ὁδόν.
 — Ἄλτ, οὐρὲ χαντάκουμα! ποῦ τὰ πααίν'ς τὰ παπούτ'ς;
 — Γιατί ρωτᾷς, κύρ Δεκανέα; δὲν μὲ ξέρεις; εἶμαι ὁ ποιητὴς ποῦ ἐγίνε λούστρος.

— Ἄ μορέ, σὺ εἶσι οὐ περιφνη'ς λούστρους τῆς Ὀμουνίας; Καλὰ, διάβιν'....

Ἡ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΝ ΕΚΑΝΕ... ΣΤΡΑΤΗΓΟ!

ΠΡΟΣΩΠΑ:
 ΠΑΝΟΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ — ΣΠΥΡΟΣ

(Πράξις μία καὶ σκηνὴ μέ... σαποῦνι κυριολεκτικῶς ὡς ἐκ τῆς πράξεως).

ΠΑΝΟΣ : — Μπᾶ! βρε Σπύρο, νὰ κ' ὁ Γιάννης;
 ΣΠΥΡΟΣ : — Τί κάνεις μορὲ Γιάννο;
 ΠΑΝΟΣ : — Τί ἐγίνες ἀπὸ προχθὲς;
 ΓΙΑΝΝΗΣ : — Τί θέλετε νὰ κάνω;

ΠΑΝΟΣ : — Ὅσο γιὰ τὴν ὑγείαν μου
 ἔμαι καλά, ὅς χειρτωδῶ.
 ΣΠΥΡΟΣ : — Ὅσο γιὰ τὸ βλέπουμα
 ἦταν ὁλος περιττό.

ΠΑΝΟΣ : — Γιὰ πὲς μας ἀπὸ τὰ προχθὲς
 Δὲν εἶδες κανένα;...
 ΓΙΑΝΝΗΣ : — Ὅσο γιὰ τὸ τί νὰ ὄς 'πῶ...
 Ἄ... Τὰ συνειθισμένα...

ΠΑΝΟΣ : — Γιὰ λέγε τὰ νεώτερα...
 ΣΠΥΡΟΣ : — Τὰ τελευταῖα νέα...
 ΓΙΑΝΝΗΣ : — Ὅς ἔχω πῆ πῶς εἶδρα
 Προχθὲς τὸν... δεκανέα;

ΠΑΝΟΣ : — Μὲς τόπος...
 ΣΠΥΡΟΣ : — Ἄλλο τίποτε;
 ΓΙΑΝΝΗΣ : — Καὶ γιὰ τὴν παραμάν
 Μ' ἕνα λοχία;

ΠΑΝΟΣ : — Γιὰ πὲς το μα...
 ΣΠΥΡΟΣ : — Εἶνε μία νταρτάνα
 Ποῦ λές, ἢ παραμάν' αὐτὴ
 Ποῦ δὲν θὰ τὴν ξεχάσω...

ΠΑΝΟΣ : — Λοιπὸν;
 ΓΙΑΝΝΗΣ : — Δὲν ἄργησα πολὺ

Μαζὶ τῆς νὰ τὰ φτιάσω...
 Μὴ ἔφαγα μοῦ εἶπανε,
 Πῶς ἐκτός ἀπὸ ἐμένα
 Καὶ μ' λοχία ἔβανε
 Τάχει καλὰ φτιασμένα
 Καὶ εἰς τὸ Ζάππειο
 Πάντα ἀνταμώνανε
 Κ' ἐκεῖ οἱ δυὸ τὰ λέγανε
 Καὶ ἐχαράωνανε...
 Λοιπὸν, στὸ Ζάππειο κ' ἐγὼ
 Πηγαῖνω ἕνα βράδυ
 Στὴν ὀρισμένη ὥρα τους...
 Μόλις ἦτο σκοτάδι...
 Τοὺς βλέπω κ' ἐκαθόντουσαν
 Καὶ κρυφομιλούσανε
 Καὶ δὲς του ἀγκαλιάσματα
 Καί... ὅτι ἠμποροῦσανε...
 Ἐγὼ... Ποῦ νὰ μ' ἐβλέπατε
 Μενάβανε τὰ αἵματα...

ΣΠΥΡΟΣ : — Ὡ! ὦ! εἶδῶ ἀρχίσανε
 Τὰ πὸ χονδρά σου τὰ ψέματα...

ΠΑΝΟΣ : — Γιὰ ἄστονε νὰ μὲς εἰπῇ...
 Ὅσο γιὰ τὴν ἐξῆς;

ΣΠΥΡΟΣ : — Πῶς τὸν λοχία εἶδεις
 Καὶ ὅτι τοῦ κατέβη...

ΓΙΑΝΝΗΣ : — Τὸν κύρ-λοχία σου ποῦ λές
 Χωρὶς καιρὸ νὰ χάνω
 Αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ στιγμή
 Ἄπ' τὸ λαιμὸ τὸν πιάνω
 Καὶ δὲς του μία κ' ἄλλη
 Ὅσο μποροῦσα γρήγορα
 Ἐπάνω στὸ κεφάλι
 Ἦ ἀπόστασα νὰ τὸν βαρῶ...
 Κ' εἶσι, φίλοι μου, κ' ἐγὼ
 Ὡς ποῦ νὰ πῆς μουμέντο
 Στὸν κάνω... στρατηγὸ...

Ο ΚΟΥΔΑΣΙΜΟΔΟΣ

Τώρα πλέον ἐγίνε τὸσον τῆς μέδας ἢ λουστρική, ὥστε οἱ ποιηταὶ εὐρῆκαν θέματα διὰ τὰ ποιήματά των. Προχθὲς τὴν νύχτα ἠκούσθη ἕνας τραγουδῶν εἰς τὴν Νεάπολιν κάτω ἀπὸ ἕνα ἡμί-κλειστο παράθυρον:

Σ' ἀπελπισία θενὰ μὲ φέρης
 λούστρος νὰ γίνω καὶ καμαριέρης
 τὴ μελλερίνα σου
 νὰ σοῦ τὴν βάνω,
 καὶ τὴ σκαρπῖνα σου
 νὰ σοῦ τὴν φτιάνω!

Καὶ ἄλλο πολὺ περιπαθέστερον:
 Λούστρος στὸ σπίτι σου θὰ μπῶ
 νὰ στὰ λουστράρω τζάμπα,
 φτάνει μονάχα νὰ τσιμπῶ,
 τὴν παχουλὴ σου γάμπα.

Καὶ ἐν ἐπίγραμμα εἰς μίαν γρηῖν:
 Ἄν θέλῃς σ' ὄσους ρίχνουσαι
 νὰ μὴ κωφεύουν τόσο,
 φέρε, γρηῖ, τὸ μοῦτρό σου
 νὰ σοῦ τὸ βερνικώσω.
 Καὶ τὸ βερνίκι, μούμια μου,
 κουκλάκι θὰ σὲ κάνῃ,
 καὶ μονομῆς θὰ γανωθῇ
 τ' ἀγάνωτο καζάνι.

Καὶ οὕτω παρῆλθεν καὶ ἡ ἐβδομάς αὐτὴ, καθ' ἣν οὐδὲν ἄλλο σπουδαῖον ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν. Αἰωνίως ἐρευνῶμεν νὰ εὐρίσκωμεν πρὸς λύσιν ζητήματα, ἰδίως δὲ ὅταν αἱ δεσποινίδες μᾶς προβάλλουν τοιαῦτα, φροντίζομεν ταχέως καὶ προθύμως νὰ τοὺς τὰ λύσωμεν πρὸς μεγίστην λύπην τοῦ Πετεινοῦ, ὅστις τόσον εἰδικὸς κατέστη διὰ τὰς λύσεις τῶν αἰνιγμάτων καὶ δὴ τῶν αἰνιγμάτων τῆς . . σ φ ι γ γ ὸ ς. Εὐτυχῶς τὴν ἐρχομένην Πέμπτην ἀποφυλακίζεται, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι δὲν ἐννοεῖ πλέον νὰ ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν εὐθύνην τοῦ φύλλου μας, ἀν καὶ καθὼς γράφεται πλέον τὸ «Φλέρτ» εἶνε ἐντελῶς ἀκίνδυνον. Διὰ τὴν ἄλλωσ τε; Ὁ Γιάννης Μάγκας μας ἀπεδείχθη τόσον ἱκανός. Τοῦτο τοῦλάχιστον βεβαίως τὸ καθ' ἡμᾶς κοτέτισον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ: Ὁ Λούστρος. (Θέαμα ἄξιοπερίεργον):—Βρὲ τὸν τσαμπίνην βερνικωμένα τὰχει...τὰδράματά του; (Τραγικὸς μονόλογος τοῦ κοσμάκη). Αἱ συμπάθειαι καὶ ἡ λήμα (Ἔργον σπάνιον καὶ μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν πεντάρας.—Ἐπίσης μνήμην ποιούμεθα τῶν ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ὁμονοίας συζητήσεων περὶ τοῦ Ἰαπωνικοῦ πολέμου, περὶ ὀπλισμοῦ καὶ περὶ τῶν συνθητῶν φουσεκίων... (Ἐιδήσεις τοῦ Συναδέλφου κ. Ζφ.)

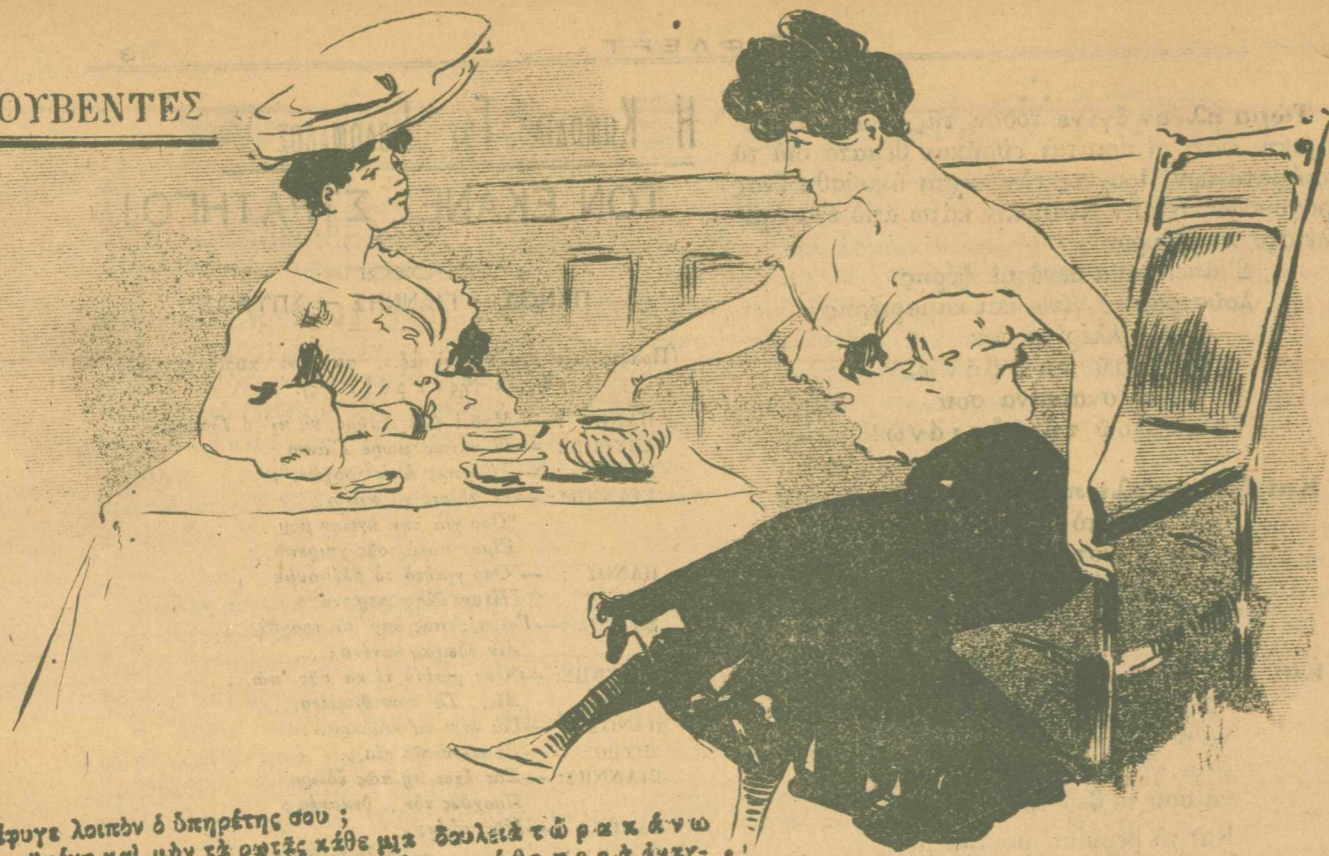
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ: Ἡ ἀτέλεια τοῦ χάρτου. (Τραγικὴ λύσσα τῆς Ἐστίας) καὶ βρισθὶ ποῦ δὲν λέγεται. Τὸ Συνδικάτον καὶ ὁ Μπαρμπα Πέτρος πρόεδρος. (Χαρὰ τοῦ Πετεινοῦ ποῦ δὲν λέγεται μολονοῦ ἔγραψε ἄρθρον ἐναντίον του). Τὸ περιοδικὸν τῶν τιμῶν νέων φρενιαζεῖ. Φοῦρα καὶ κυκλοφορεῖ 87 φύλλων.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ: Ἡ εἰσοδος τοῦ Κώστα τοῦ Στενοβρακάτου καὶ ἡ ἐξοδος τοῦ Πετεινοῦ μας τὴν προδεχῆ Πέμπτην. (Χαρὰ τῆς κόπτης).

Ὁ Κόκκορας

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

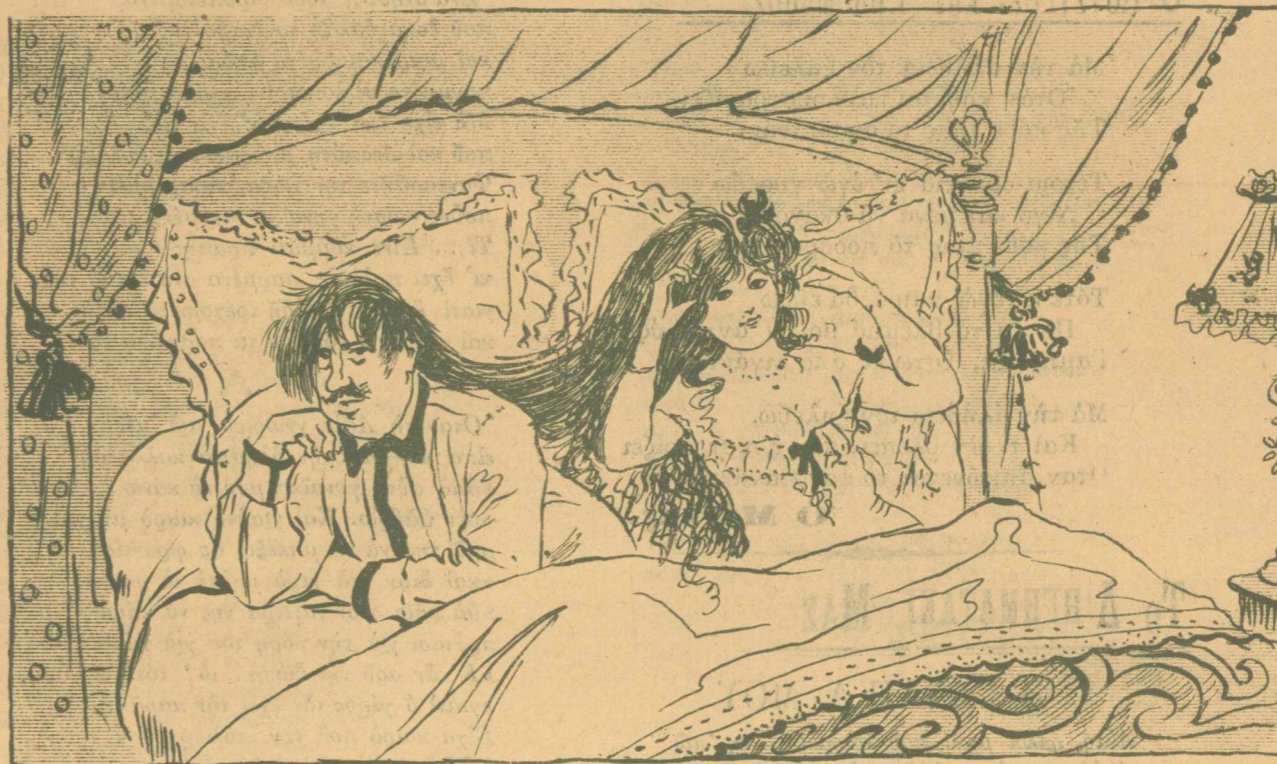
—Σου έφυγε λοιπόν ο διηρέτης σου ;
 —Ναι, κωμμένη, και μην τ'αρωτήσεις κάθε μια δουλειά τ'ώρα πάνω
 μόνη μου είμαι άτιμής και δ,ε,ε,ε, π,ι,ά,σ,ω,π,ά,θ,ε,φ,ο,ρ,ά,ά,ν,κ,η-
 κέζομαι να κλένω τ'α χέρια μου.

ΤΑ ΣΥΝΗΘΕΑ ΣΥΝΗΘΗ

(Ίστορία παλαιότερα από τον κόσμο).
 'Ο Σύζυγος. Ποιός είν' αυτός, παρακαλώ ; Ντροπή δεν έχεις λίγη ;
 'Η Σύζυγος. Μά σώπα, Γιάνγχο ! Τι θά πη ο κύριος σάν φύγγι ;
 Σε βεβαιώ τον τρόπο σου δεν τον καταλαβαίνω
 Νά ησαι τόσο άγριος εμπρός εις ένα ξένο ...
 (Και μετά την αναχώρησιν του πελάτου. Συνηή άνέν εικόνας)
 'Ο Σύζυγος. 'Ε, τ'α κατάφερα καλά ;
 Θυμδ ποδ τον επήρες !
 'Από τον φόβο του άφησε περότερο τρεις λίρες ! ...

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΣ

'Η Σύζυγος (μισοκοιμισμένη).
 —'Αχ ! Νίκο μου ! άγάπη μου ! ... Ελα κοντά να σε χαρω ...
 Τ'α έμμορφα μαλάκια σου τ'α βλῆπω και τ'α λαχταρώ ...

'Ο Σύζυγος (έξυπνος ... διά πρώτην φοράν)
 —Τι είπες ; ... εις τον ύπνον σου ποδν άλλον λαγερδ παλι,
 'Εκαμες λάθος φαίνεται, κυρά μου, στο ... κεφαλι ! ...

Ο ΛΟΥΣΤΡΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μα την αλήθεια τόν ζηλεύω
Όταν κάθεται και λουστραρίζει
Τῆς κάθε μίας τὸ σκαρπινάκι.

Τέτοιμ δουλειά κι' ἐγὼ γυρεύω
Λίγο και μένα νὰ σκανδαλίξῃ
Τῆς κάθε μίας τὸ ποδαράκι.

Τότε κ' ἐγὼ καιρὸ θά εὔρω
Πάντα τὸ βλέμμα μου ν' ἀντικρύξῃ
Γαμπούλα, ἔστω κι' ἀπὸ λιγάκι.

Μα την αλήθεια τόν ζηλεύω,
Και τί δὲν βλέπει, σὰν λουστραρίζει
Όταν σηκώνεται τὸ φουστανάκι

Ὁ Μάγκας.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

Αὐτό, φίλοι μου, ποῦ τώρα θά σᾶς πῶ
τὸ λέω χωρὶς καθόλου νὰ ντραπῶ.
Ἐίπε μιά ἰδική μου ἱστορία
ποῦ μοῦ συνέβη μετ' τὴν Κυρία
ποῦ μ' ἔφερε σὲ «γάμου κοινωνία»
ἢ τύχη μου, ἴσως γιὰ εἰρωνία....
Γιὰ εἰρωνεία ; " Ἄμπα !... και ἃ προπο...
Γιὰ τὴ δική μου τύχη θέλω νὰ πῶ ! .
Γιατί ἡ ἀγαπητή μου ἢ Ἄλλα
ξέρει — και τί δὲν ξέρει ; — ἀπὸ ἅλα ! !
Ἄπρεμντί, χοροὺς νὰ μοῦ γυρεύῃ
και χρῆμα σὲ ταξείδια νὰ ξεδεύῃ.
Παιδιά, ὀπόταν θέλῃ, δὲν μοῦ κάνει,
και μυρωδιές τῆς ἐποχῆς μας βάνει
ἅλα δὲ τὰ ἐμπορικά μας πέρα-πέρα
τὰ ἐπισκέπτεται κάθε ἡμέρα.
Ἄδν-τέννις παίζει, ὠραῖα, φίνα,
γλυκά δὲ τραγουδάει σὰν σειρήνα,
με ἔλους ξέρει ὠραῖα νὰ χορεύῃ
πᾶνο νὰ παίζῃ και νὰ ἱππεύῃ
ὦ ! και εἶπε πρώτη εἰς τὴν καρβάλα,
και... και... ποῦ νὰ θυμᾶμαι τὰ τόσα ἄλλα.
Τέτοια γυναῖκα ἔχω ζηλευμένη
ὄμορφη και πολυαγαπημένη...
και ἔχουν δίκην ὄσοι τὴν θαυμάζουν
και γιὰ τὰ κάλλη τῆς ἀναστενάζουν...
"Όταν ἀκόμη ἦτανε κοπέλλα
ἢ Ἀόλα ἦτανε κομμάτι ! Τρέλλα !
Μ' ἔνα κομπὸ ἀνάστημα και τορνευτό,
με πρόσωπο μικροῦλι και ζηλευτό,
ποῦ εἶχε μιά ἐπιδερμίδα ! μὰ λεπτοτάτη
και σὰν ροδάκινο, ποῦ λές, γρουδάτη,
με ἔμορφα μ' ἄρα λεπτὰ χειλάκια,
πλασμένα γιὰ νὰ δίνουνε φιλάκια
και εἶχε τὸ φιλή τῆς γλύκα τόση,
ποῦ και ἠγοῦμενο μποροῦσε νὰ λιγώσῃ !...
Μαῦρα ὠραῖα μάτια, ποῦ ἐπειτοῦσαν
φωτιές και σπίντες σὰν σ' ἐκνιτοῦσαν,
μὰ μύτη κοντυλένια, ἑλληνική,
και εἰς τὰ χεῖλη τῆς χαμόγελο γλυκό,
ἔνα καμπυλωτό και μαῦρο φρόδι,

και μέση λεπτή σὰν δαχτυλίδι.
"Ἐνα στήθος, τόσο προπεταμένο,
ποῦ ἔσκα δάλιζε τὸ διαβολέμενο
και μικροκαμωμένο ποδαράκι
κρυμμένο σὲ λουστρίνι σκαρπινάκι...
Μὰ εἶχε ἔνα τρόπο κ' ἔνα νάζι
ποῦ και Δεσπότη μποροῦσε νὰ κολάζῃ.
Φαντασθῆτε τὴν τώρα παντρεμένη
ποῦνε σωστή γυναῖκα γινόμενη.
Τί... Ἐίπε κομμάτι πρώτης
κι' ἔχει πολλοὺς παρμένα στὸ λαιμὸ τῆς,
γιατί ὄποιος τὴν ὄῃ τρέχουν τὰ σάλια του
και χάνει τὸ νοῦ και τὰ πασχάλια του.

"Όταν τὴ Ἀόλα γνώρισα μιά ἡμέρα
εἶπα : « — Μὰ τὴν αλήθεια καλλιτέρα
» ἀπὸ αὐτὴ γυναῖκα μου νὰ κάνω
» δὲν θᾶβρω. Και γιὰ τὸ καιρὸ μὴ χάνω,
μαζί τῆς νὰ τὰ μπλέξω ἄς φροντίσω
» και ὅταν στὰ γερά μαυτὴ τὰ ψῆσω,
» θὰ πάω σὶδὸν πατέρα τῆς νὰ κάμω
» πρότασι γιὰ τὴν κόρη του γιὰ γάμο...
» Κ' ἂν μοῦ τὴν δώσῃ... ὦ ! τότε τί χαρά,
» γιατί ὁ γέρος τὸν ἔχει τὸν παρᾶ...
Ἐίχα καιρὸ ποῦ τὴν πολιορκούσα
και εὐκαιρία νὰ βρῶ ζητοῦσα
τὸ αἰσθημά μου νὰ τῆς ἐκφράσω...
"Ἐνα βράδν — ποῦ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω —
στὴ μέση τοῦ δρόμου τὴν σταματάω,
κι' ἀφοῦ συγγνώμην πρώτα τῆς ζητάω,
με φωνὴ τῆς ὀμιλῶ τρεμουλιασθή :
« — Δεσποινίς, παρντόν, εἰσθε θεὰ σωστή !
» τὰ κάλλη σας με ἔχουν τρελλαμένο,
» και στῆς ἀγάπης σας τὰ δύχτρα πολὺν δεμένο...
» Στὰ λόγια μου αὐτὰ χαμογελάει
ἢ Ἀόλα και ἀμέσως μοῦ ἀπανταίε :
« — Ἄν πράγματι, μὸν σὲρ ἀμὶ, με ἀγαπᾶς,
» αὐῖο εἰς τὸν παπάκη μου νὰ πᾶς
» εἰς γάμο ἀπ' αὐτόν νὰ με ζητήσης,
» ἄλλοῶς... τῆς πλάτες σου νὰ μοῦ ἔγυρῆς... »
« — Ἀγάπη μου, τῆς λέω, σᾶς ἀγαπᾶω
» και στὸν μπαμπᾶ σας αὐριὸ θὰ πάω,
» μὰ χάρι μοναχὰ θὰ σᾶς γυρέψω
» ἔως τὸ σπῆτι σας νὰ σᾶς συνοδέψω,
» γιατί ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ σᾶς προσβάλλῃ
» τέτοια ὦρα... " Ἄν δὲν θέλετε πάλι
» ζητῶ συγγνώμην γιὰ τὸ τόλμημά μου...
» ἄλλὰ... με ἔκανε τὸ αἰσθημά μου... »
" Δέχτηκε. Κι' ἐκεῖ ποῦ προχωροῦσαμε,
πολλὰ ἐλέγαμε και ἐγελοῦσαμε.
Κι' ὅταν εἴχαμε στὸ σπῆτι φθάσει
στὰ γερά τάχαμε οἱ δύο μας φτιάσει,
και στὸ διάδρομο ποῦνε ἢ σκάλα
με αἰσθήματα και λόγια μεγάλα
μαζί με χίλια δύο κοπλιμένα
ἐπάνω στοῦ ἔρωτος τὴν κουβέντα,
δὲν ξέρω κι' ἐγὼ πῶς τὰ καταφέρνω
κι' ἔνα φιλάκι τῆς Ἀόλας πέρνω ! !...
Τὴν ἄλλη ἡμέρα χαρὰ γεμάτος
πηγαίνω σὶδὸν πατέρα τῆς τρεχάτος,
μπαίνω στὸ γραφεῖό του, τὸν χαιρετῶ
και τῆς κόρης του τὴν χεῖρα τοῦ ζητῶ.
« — Ἐὰν δὲν ἔχει ἄλλον ἀγαπήσῃ
» ἢ Ἀόλα — μοῦ εἶπε — και σὲ θελήσῃ,
» νὰ σοῦ τὴν δώσω δὲν φέρνω ἀντίρρηση
» με μιά μονάχα παρατήρησι :

» Στὴν κόρη μου ὄς προῖκα μόνο δίνω
» σαράντα χιλιάδες και ἐκεῖνο
» τὸ σπῆτι ποῦνε στὴν ὄδον Αἰόλου... »
« — Μὰ, εἶπα, σοῦκακα λόγο διόλου
» ἂν θὰ πάρῃ προῖκα ἢ δὲ θὰ πάρῃ ;
» ἐγὼ σοῦ ζήτησα μόνο μὰ χάρι
» τὴ Ἀόλα νὰ μοῦ δώσῃς... » « — Ἀπὸ ἡμένα
» δὲν θὰ εἶνε ἐμπόδιο, σὲ βεβαίῳ, κανένα...
» και σὰν μονάκριβη ποῦνε ἢ Ἀόλα
» δικὰ σας, σὰν πεθάνω, θὰ εἶνε ὄλα... »
Τέλος, τὴ Ἀόλα ἐστεφανώθηκα,
κι' ἔτσι κι' ἐγὼ... ὄ π ε γ ν α ι κ ὴ θ η κ α ! !...
* * *

Σὰν τρυφανάκια οἱ δύο μας ἔζούσαμε
και μὰ χαρὰ τὴ ζωὴ περνούσαμε.
"Όταν μὰ μέρα στὸ σπῆτι πάω
τὰ ποῦρα τῆς Ἀββάνας, ποῦ ἀγαπᾶω,
ποῦ εἶχα λησμονήσει γιὰ νὰ πάρω
ἔξαφνα στὴ σάλα βλέπω τὸν κομπάρο
ἀπ' τὴν πόρτα, ποῦ εἶχε λησμονήσει
ἢ Ἀόλα με προσοχὴ γιὰ νὰ τὴν κλείσῃ
μαζί τῆς, ποῦ λές, κι' ἐκρυφομιλοῦσε
και κάποτε-κάποτε τὴν ἐφιλοῦσε...
Ἄδν ξέρω και ἐγὼ πῶς μοῦ ἐφάνῃ,
τὸ πάτωμα ἐπῆγε στὸ ταβάνι,
και τὸ ταβάνι κάτω κατέβῃ,
τὸ αἷμα στὸ κεφάλι μου ἀνέβῃ...
Μὲ εἶχαν σὲ μιά τέτοια θέσι φέρει
ποῦ ἂν εἶχα πιστόλι ἢ μαχαῖρι
και τοὺς δύο θὰ ἔσκότιωνα ἐκεῖ χάμω...
μὰ σκέφτηκα, ὅτι ἂντὶ νὰ κάμω
μεγάλο σκάνδαλο και φασαρία
καλλιτέρα νὰ πάω σιτοὺς γονεῖς τῆς τὴν κυρία...
Σπρώχνω τὴν πόρτα και στὴ σάλα μπαίνω,
και ἀφ' οὔ κοντὰ τοὺς ἦσυχος πηγαίνω,
τοὺς λέω : « — Ἄϊ, με ἔγεί σας, με χαρὰ σας
» κάμετε ἦσυχος τὴ δουλειὰ σας
» και ἂν σᾶς ἔκοπα, μπαρντόν, στὴ μέση
» τὸ λάθος εἰς ἐμένα νὰ μὴν πέσῃ,
» ἢ πόρτα ἔπρεπε νᾶνε κλεισμένη
» γιὰ νὰ μὴν ἠμπορῇ κανεὶς νὰ μπαῖνῃ... »
Τοὺς χαιρετῶ και πάλι ἔξω βγαίνω
και ἀπὸ κεῖ στὸ Σύνταγμα πηγαίνω...
κι' ἀφ' οὔ ἐσουλατόρισα ὀλίγο
ἔταν καφφὲ ἐπῆρα προτοῦ νὰ φύγω.
Σὲ μὰ ἄμαξα ὄστερ' ἀνεβαίνω
και πάλι εἰς τὸ σπῆτι μου πηγαίνω
και χωρὶς καθόλου καιρὸ νὰ χάνω
στὴν ἄμαξα ἐπάνω τῆς βάνω
και σιτοὺς γονεῖς τῆς τὴν πάω τὴν κυρία
χωρὶς νταβατοῦρι και φασαρία...
« — Τὴν κόρη σας, λέω, πάρτε τὴν ἴσιω
» μαζί τῆς δὲν ἔμπορῶ πλέον νὰ ζήσω
» γιατί ἢ γυναῖκα ποῦ δὲν κνιταίε
» τὴν τιμὴ τῆς, ἄλλὰ στραβοπαταίε...
» δὲν ἔμπορῶ... » Μὰ ἐδῶ με σταματαίε
ὁ πατέρας τῆς και μοῦ ἀπανταίε :
« — Κατάλαβα , παιδί μου, τί θὰ μοῦ πῆς,
» αὐτὰ δὲν λέγονται... εἶνε ντροπῆς...
» Μ' αὐτὸ τὸ σκάνδαλο ποῦ θὲς νὰ κάνῃς
» γιὰ πάντα τὴν ὀπόληψί σου χάνεις...
» — Ἄδν τὸν βλέπετε ἐκεῖθε πέρα,
» ὄ κόσμος θὰ λῆῃ κάθε ἡμέρα,
» ἔλαφρονκέφαλος εἶνε γινόμενος
» ἀπ' τότε ποῦ ἦτανε παντρεμένος...
» Ἄν θέλῃς ν' ἀκούσῃς κ' ἐμὲ τὸ γέρο
» ποῦ περισσότερ' ἀπὸ σένα ἔξρω
» πάρε τὴ γυναῖκα σου, παιδί μου, ἴσιω

» κι' ἐγὼ, γιὰ τὸ χαῖρι σου, θὰ σοῦ μετρήσω
» δέκα χιλιάδες εἰς τὴν στιγμὴ
» γιατί τὸ χ ρ ἢ μα εἶνε ἢ τ ι μ ἢ
» κι' ὅταν τὸ πουγγί σου εἶνε γεμάτο
» ὄλοι σοῦ βγάζουν τὸ καπέλλο κάτω
» και σ' ἐκτιμάει τότε ὁ καθέννας
» και δὲν λείε λόγο κακὸ κανέννας... »
Και νὰ σᾶς πῶ τὸ κάτω, κάτω, μὰ τὴν αλήθεια,
τί θὰ εἶπῃ τ ι μ ἢ και παραμύθια ;
" Ἀρζάν, τὸ χρεῖμα ἄμα κουνδονίζει
γιὰ τ' ἄλλα τὸ μυαλό του ποῖδὸς τὸ σκοτίζει ;
Γιὰ τὸ τὴ Ἀόλα πέρνω πίσω πάλι
και δὲν πρέπει κανεὶς σας ν' ἀμφιβάλῃ
ὅτι δεκαεννέα τώρα χρόνια
ζοῦμε μαζί σὰν νᾶμαστε τρυφανάκια.
Μὰ ἢ Ἀόλα τὰ ξυνὰ πάντα ἀγαπάει,
και τοὺς φίλους μου πάντοτε προτιμάει,
ἄλλὰ κι' ἐγὼ δὲν ἔχω χάσιμο κανένα
γιατί τὰ ἔχουμε ἐξηγημένα :
"Όταν ἢ κόρη στραβοπαταίε
ὁ μπαμπᾶς πάντα νὰ μοῦ μετράει !...
" Ὁ ἄντρας ποῦ κλειστὰ μάτια κάνει
πάντα κερδίζει, ποτὲ δὲν χάνει !...
* * *

Ὁ Ἀριστοτέλης Πάριος

ΡΩΜΑΝΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Εἶχε πᾶει γιὰ νὰ παίξῃ
Μιά κοπέλλα κ' ἐδιψοῦσε
Τὸ χεῖλάκι τῆς νὰ βρέξῃ
ἢ καυμένη ἐζητοῦσε
Ποῦχε ἀπὸ τὴ δίψα σκάσει.

Τὴν ἀπάντησε ὁ ἔρωσ
Κ' ἐκατάλαβε τί θέλει
Και σὰν μάγκας ποῦνε βέρος
"Ἐναν νηὸ λεβέντη στέλλει
Τὴν κοπέλλα ν' ἀγαπήσῃ. . .

Και ὁ νηὸς εἰς τὴν κοπέλλα
Λέει : — Βῖσαι διψασμένη ;
Νὰ σοῦ δειξῶ ἐγὼ ἔλα
Μιά βρουσοῦλα ὄπου βγαίνει
Δροσερὸ νερό, ἄχ ! τρέλλα !

Ἐπῆγαν ὀλίγο παρ' ἐκεῖ
Και τῆς ἔδειξε τὴ βρούσι.
— Ἐχει νερὸ πολὺ γλυκὺ
Και τὴν ἔχει ὁ ἔρωσ κτίσει
Γιὰ τῆς ὄμορφης κοπέλλας .

Τὸ χεράκι τότε βάλλει,
Ποῦταν τόσο διψασμένη,
Πίνει, πίνει . . πίνει πάλι
Ὡς ποῦ φ ο ὄ σ κ ω σ ε ἢ κοιλιὰ τῆς
Κι' ἔμεινε εὐχαριστημένη.

AKTINES PAINTIKEN

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ἀπὸ τῆς προσεχούς ἐβδομάδος
ΗΜΕΡΙΑΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

— Άκουσε Μαρία, αύριον είνε ή ημέρα σου να βγής έξω. Έρχεσαι μαζί μου στην διάλεξιν του Πανασσαού;
 — Εύχαριστώ κυρία, δεν μού τή λέγατε προητέρω;
 — Γιατί;
 — Γιατί άπεσκέθηκα στον άρρένη πώς δεν θά βγω αύριο που θά φύγετε...!!!..

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΘΗΜΕΡΑ

ΣΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ

Τι γλυκά! τι γλυκά!
 και τὰ δύο τὰ θηλυκά...
 πώς τὸ τρί... πώς τὸ τρί...
 οὔτε και γιατροί!!... (Τὸ χρυσά)

Τι Χρυσά, τι Χρυσά,
 κι' τι χάθηα περισσά.
 Τι φιλιά, τι φιλιά!
 μὲς στην ἀγκαλιά!

ΚΟΤΣΟΜΠΟΛΙΕΣ

— Η Φρόσω έχει τρία παιδιά;
 — Κι' πώς συντηρούνται, καυμένη, τόσα άτομα...
 — Μά ή Φρόσω έχει τέσσαρα εισοδήματα. Τρία από τους πατέρας καθενός παιδιού της και τὸ τέταρτο από τή δουλειά που κάνει. Τὸ κατὰστημά της λέγουν πώς έχει μεγάλη πελατεία.

ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΕΙΑ

— Η ΓΡΗΑ. Είνε ή τύχη σου μεγάλη...
 Νά! τὸ ἐξη βγήκεις πάλι.
 "Όπου πάντοτε σημαίνει
 μίαν ὀδὸ ξεσηκωμένη.
 "Ένας θά σοῦ φέρη κάτι
 Κι' ένα σπῆτι με κρεβάτι...
 Ε ΚΕΙΝΗ. Καί τὸ τρία που κραταίς;
 — Η ΓΡΗΑ. Είπ' ἐκείνο... που ζηταίς!

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΜΩΦ = Της Έβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΦΑΛΤΗΣ = Διηγήματα
ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ = Αριστοκρατία.

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
Έκδιδόμενον εν Αθήναις κατά Πέμπτην

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
12 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 12

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ — ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ — ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έτησίαι Δραχ. 6.— Εξάμηνος Δραχ. 3.50.

ΔΗΛΩΣΙΣ. Τήν Διεύθυνσιν του «Φλέρτ» καί τήν εύθύνην των γραφομένων, ανέλαβεν μέχρι της αποφυλακίσεως του Ίδιοκτήτου της εφημερίδος μας, ο αγαπητός εις τους αναγνώστας μας

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ «ΦΛΕΡΤ»

ΕΠΙΘΗΝΑΙ

Εάν σου είπω ότι είσαι έξοχος, φίλε κ. Άουερ, θα το πιστεύσης; Και όμως είναι αληθές. Τα «μαλλιαρά» σου άμφοτερα έξοχα, αλλά πρέπει να ήναι κάπως πιό κλειστά. Έ; έτσι δεν φρονείς και σύ;

Έλαβον τήν έπιστολήν σας αγαπημένε μου Ζην-Βαγα. Τόσω σκληρός λοιπόν, να πάτε στη Φυλακή, να ιδήτε τον Πετεινό μου και να μη του μιλήσετε; Η δικαιοσύνη σας ότι δεν τον έγνωνρίζατε προσωπικώς δεν είναι πολύ δικαία.

Πολύ έξυπνο το ποιηματάκι σας «Στόν Καλαμαρά του Πάγου» δηλαδή στον συντάκτην του φρου-φρου. Δεν τδ δημοσιεύω όμως εξ έπισεικίας, καθόσον αναλογίζομαι ότι του φθάνει ή Παληρά Στρατώνα. Τον φιλαράκο! Και καλά ήθελε να μάς πείση ότι γράφει έξυπνάδες. Και ξεύρεις γιατί καταδικάσθη τδ φύλλο του αγαπητέ; Έπι τίνι πράξει νομίζεις;

Έπι ά η δ ε ι α. Τόν έδίκασαν όμως μόνο 10 ήμέρες φυλακή, γιατί έδήλωσε διά δευ-έραν φοράν ότι θα παύση τήν έκδοσιν του φύλλου του. Να ιδήτε όμως τί καλός πού είναι ο Πετεινός μας? Άμα τόν κουβαλήσανε στη Παληά Στρατώνα, άμέσως έσπευσε να τόν περιποιηθή. Του έπήγε κρεβάτι, ρούχα, τόν σύστημα στους μεγάλους καταδίκους και τόσα άλλα. Τί αγαθός ο κακομοίρης μας ο Κόκκορας. Καίτοι αυτός τόν ύβριζε έως χθές άκόμη.

Έγκρίνετε λοιπόν και επικροτείτε και σεις τήν δις της έβδομάδος έκδοσιν του «Φλέρτ»;

Δεν έχετε καθόλου δικαίον φίλε Σολόβ-Συναυγήρα. Θα τδ ιδής πολύ καλά αγαπητότατε.

Μου ήρσε πολύ τδ γράμμα σας φίλοι βλάμηδες κ. κ. Ηαντελ-Βαγγελάκη-Μίμη-Ντινο-Τάκη και Σιντροφία των 18. Ευχαριστώ πολύ διά τήν μεγάλην καλωσύνην σας. Η παράκλησίς σας θα εκτελεσθή, αλλά φαντάζομαι τί κακό πού θα κάνετε στής γειτονίης.

Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν φίλε κ. Σκουράντζε και να μένης ήσυχος.

Έπίσης αγαπητέ κ. Ηισοκέντη (πό!... πό!).. Μη άνησυχείτε, αν και έμέ πολύ με άνησυχεί τδ ψευδώνυμόν σας.

Τήν μυρωμένη και τόσω προσφιλή μου έπιστολήν σας έλαβον ώραία, μα άληθώς ώραία Mis Ribelle. Έχετε μέγα άδικον εις όσα μου λέγετε, ενώ ο Πετεινός μου τόσον φροντίζει για σάς. Έν τούτοις κατορθώνετε και τόν κάμνετε να μη θυμώη, με τά ώραία ποιηματάκια σας:

Πώς ζής μέσ' τδ κλουβί Χρυσό μου Πετεινάρι; Σε βάλαν να κλωσάσης, Σούκταναν και τή χάρι. Γιατί με όρεξ; πολύ Πάλι όταν θα βγής Θα τούς χαλάς τόν ύπνο, Πουλ μου, της αύγης.

Τέλος πάντων ο Πετεινός μου σάς εύγνωμονεί και τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν. Πάλιν ύπεκφέγετε όμως

με πολλήν τέχνην, καθόσον του γράφετε ότι φοβείσθε μη παραπέση ή έπιστολή σας. Τί άστεϊον, μα τήν άλήθεια! Ούχ ήττον μετά όκτώ ήμέρας άκριβώς θα αποφυλακισθή και τότε...

Τήν έπιστολήν σας, φίλων άριστε κ. Α-Τέλη έλαβον. Άς είσαι καλά άφ' ου δεν έρχεσαι να σε γνωρίσουμε. Όραίο τδ ποιήμα στους σαχλους αλλά μου φαίνεται καλόν να τούς άφήσουμε στην κακομοιριά που τούς βρήκε.

Τήν εύγνωμοσύνην του, σάς εκφράζει ο Πετεινός μου φιλάτη Μάνδαξ διά τά ποιήματά σας:

Τόσον καιρό που βρίσκεται Ο Πετεινός κλεισμένος Μακρυσά από κόττες, φυλακή Μην είναι λυπημένος;

Άλλά ποία να είσθε σεις που λυπήσθε τόσον, άφου ο Πετεινός μου δεν έχει τήν τιμήν να σάς γνωρίσει; Δακρυσώ, κλαίω και πονώ Για τδ γλυκό μου Πετεινό Που βρίσκεται στη φυλακή Κι' εγώ μακράν του μένω.

Ημέρες φαίνονται σ' έμέ Χρόνοι καιροί, αιώνες Πότε θα έδγής Πετεινέ Για να σε ιδούμε όλες;...

Λοιπόν ο Πετεινός μου βγαίνει φιλάτη, άκριβώς μετά 8 ήμέρας τήν έρχομένην Πέμπτην δηλαδή και τότε μπορείτε, αν θέλετε, να μη μένεσ' ε μόνη. Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν.

Όλα θα δημοσιευθούν φίλον Mon Repos και να μένης ήσυχος

Έλαβον τήν έπιστολήν σου, αγαπητόν μου και φίλο Άγαλμα. Ο Πετεινός μου σε εύχαριστεί πολύ διά τδ ώραϊον ποιηματάκι σου:

Θε να γινόμενα πουλι παιδί της άηρόνος να πήγαινα στάς φυλακάς του Παλαιού Στρατώνος, Να κλειδιώ, ίσως παρηγορώ τόν φίλον μας τόν Πετεινό, που μένει πάντα μόνος.

Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν. Η παράκλησίς σας θα εκτελεσθή, φίλε κ. Δημ. Παπ. Μερσί διά τήν ώραϊαν χάρτ-ποστάλ, αγαπητέ μου Γιάννη-Άγιάννη. Τόν όγκώδη φάκελλον, τόν έλαβον. Βλέπω περνάτε τας φιλας Πειραιωτίσας γενεές δεκατέσσαρες. Όλα θα δημοσιευθούν με τήν σειράν τους.

Εάν είσαι θήλυς, θα είσαι πολύ νόστιμη, φίλη Carmen Sylva. Εάν άρσενικός θα είσαι παρά πολύ τσακ-πίνης. Έντούτοις εκείνα όλα θα δημοσιευθούν.

Έλαβον τήν έπιστολήν σου αγαπητέ μου Μοσχομάγκα. Τά ποιήματά σου όλα αύτήν τήν φοράν είναι έπιτυχή. Τδ ώραϊον ποιηματάκι σου έφερεν άναμνήσεις στον Πετεινό μου:

τις προσεχούς έβδομάδος ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ
ΦΑΡΜΑΚΟΜΥΤΗΣ
ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟ
ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ
ΡΑΦΑΗΛ Β'.
ΓΓΑΜΕΝ
ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΝΑΥΠΑΙΕΥΣ
Α-ΤΕΛΗΣ
ΣΑΤΑΝΑΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΑΦΡΑΤΗ ΧΗΡΑ

Σε είδα, μου γουστάρησες,
Αχ! που να μη σ' εγνωρίζα.
Αν παντρεμμένος ήμουνα
Άμέσως θα τήν χώριζα
Κυρά μου, τή γυναίκα μου
Και θάπερνα εμένα,
Άλλά... είσαι για άλλοτε
Δεν είσαι και για μένα.

Σε είδα, μου γουστάρησες.
Μέσα στην άγκαλιά σου
Να έπερνα παντοτεινά
Να πέρνω τα φιλά σου,
Αυτό μόνον έπόθησα...
Τρελλάινομαι για σένα
Άλλά... είσαι για άλλοτε
Δεν είσαι και για μένα.

Σε είδα, μου γουστάρησες
Κ' εγώ για σε θα κάνω
Πυργάκι τήν καρδούλα μου
Και μέσα σε να βάνω
Να είσαι πυργο-δέσποινα
Να ζούμε αγαπημένα...
Άλλά... είσαι για άλλοτε
Δεν είσαι και για μένα.

Σε είδα, μου γουστάρησες,
Αχ! τι χαρά για μένα.
Επάνω εις τα στήθεια σου
Πούνε άφροπλάσμενα
Να είχα τδ κεφάλι μου
Μία στιγμή γυρμένα...
Άλλά... είσαι για άλλοτε
Δεν είσαι και για μένα!

Σε είδα, μου γουστάρησες,
Τδ κάθε τι ν' άφήσης...
Στην άγκαλιά μου πέταξε
Μαζί μου για να ζήσης
Με παιγνιδάκια και φιλά
Πούχω μόνον για σένα...
Άλλά... είσαι για άλλοτε...
Δεν είσαι και για μένα!

Σε είδα, μου γουστάρησες,
Χήρα είσαι άφράτη...
Συγχόριό κάθε μιά μπουγκιά...
Πρώτης είσαι κομμάτι...
Άλλά... του κάκου φλυαρώ...
Δόγια είναι χαμένα...
Εσύ είσαι για άλλοτε...
Δεν είσαι και για μένα.

Χαίρε Πετεινέ μου, τώρα
Έπλησίασεν ή ώρα
Που τή φυλακή θ' άφήσης
Και της κόττες γελαστός
Θα υπάγης να φιλήσης
Που σ' εκείνες έχεις γείνη
Φίλτατέ μου ποθητός.

Σημείωσε όμως ότι ήμέρες όκτώ σωστές πρέπει να περάσουν άκόμη φίλτατε. Τά διά τδ «Πεταχτό» βεβαίως θα δημοσιευθούν. Έγκρίνετε λοιπόν και σύ τήν δις της έβδομάδος έκδοσιν του «Φλέρτ»;

Λοιπόν πάλι τά ίδια φίλη Έρικιέττη. Και καλά έπιμένεις ότι είσαι κορίτσι ενώ έμέ με πληροφορεί ο Άνταποκριτής μου ότι είσαι Έρρέκος δλόκληρος. Τέλος πάντων γιατί έπιμένεις τόσον να φαίνεσαι θηλυκός δεν τδ καταλαβαίνω. Τδ «Ίαπωνικόν» καλό, μπορείς όμως να κάμης και καλλίτερον.

ΕΠΙΡΑΧΙΑΙ

Έλαβον τήν Άμερικανικωτάτην έπιστολήν σας, φίλε κ. Νικολάου (Λαμίαν). Πολύ άσαφώς όμως και άορίστως μου γράφετε και δεν ήδυνήθην να ένοήσω ποίος είναι ο εν τή φωτογραφία εικονιζόμενος. Γράφατέ μου λεπτομερέστερον παρακαλώ.

Και τήν ιδιήν σας έπιστολήν έλαβον Γιάννη Βατικανέ (Άργος). Εκείνα, όλα θα δημοσιευθούν. Πληρωμήν ουδέμιαν, δέχομαι.

Θα φροντίσω να διορθωθή εκείνο που μου γράφετε φίλε κ. Στεθάνη (Σπάρτην). Ευχαριστώ που μου τά υποδεικνύετε. Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν.

Η έπιστολή σου ελήφθη φίλον Καραντανάκι (Κυπαρισσίαν). Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν.

Και τήν ιδιήν σας έπιστολήν έλαβον φίλε κ. Καραδημούλη (Λάρισσαν). Η παράκλησίς σας, θα εκτελεσθή.

Είστε άληθινήν μάλιστα, φίλε Μάστεξ Χαλκίδος; (Χαλκίδα). Έτσι φαίνεται. Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν.

Είσαι χρυσό παιδί αγαπητέ μου Τρελλάκια (Θήβας). Λίγο μόνον τρελλούτσικος, μα δεν πειράζει. Τδ ποιηματάκι σας πολύ ήρσε στον Πετεινό μου, και γιατδ δέξου τας εύχαριστίας του:

Αγαπητό μου Πετεινάρι
Πούχεις έμμορριά και χάρι
Έκει μέσα που σε βάλαν πώς θα σε επισκεφθούν
Η κοτούλες και ή κόττες που πολύ σε αγαπούν;
Που θάβρουν νειδ πνευματικό να της ξεμολογήση
Να ξέρη από λόγου του και να της συγχωρήση;

Και που θα νάβρουν Πετεινέ, τδ ζηλευτά τδ κάλλη σου;
Τδ σωμα σου τδ τονρευτό, τδ κόκκινο κεφάλι σου;
(Βεβαίως κ' όξ κ' ή ν ο κ ε φ α λ ι ένοεις τδ λειρι ένδς Πετεινού).

Δι' αυτό λοιπόν σου εύχομαι γρήγορα για να βγής
Κι' όλες της κόττες π' αγαπές, πάλι να της ιδής
Νάβρουνε στο γραφείο σου να της ξεμολογήσης
Κι' αν δεν προφθάνεις μόνος σου τόν Μάγκα να άφίσης.

Κννοια σου αγαπητέ μου, και αυτός ο Μάγκας έχει κά-
νει νίλες κατά τήν άπουσίαν του Πετεινού μου. Όλες ή
κόττες παραπονούνται εξ αίτίας του.

Τας θερμάς μου εύχαριστίας αγαπητέ μου κ. Κουτσι-
νάρη (Βόλον). Τδ φύλλον μου θα τδ λαμβάνετε τακτικά
και είμαι στάς διαταγάς σας.

Έλαβον τήν έπιστολήν σας φίλε κ. Λάμπρου (Λαμίαν).
Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα δημοσιευθούν.

ΕΞΟΤΕΡΙΚΟΝ

Πώς να σάς εκφράσω τήν βαθείαν μου εύγνωμοσύνην
διά τας πληροφορίας σας φίλε Κολόμβε; (Ηράκλειον). Ευ-
χαριστώ. Λοιπόν δεν θα γράψω πλέον διά τδ Ηράκλειον άφου
με παρακαλείς, αλλά πρό παντός να άρθή εκείνο τδ μέτρον.

Άλλως θα σάς κάμω κάτι άποκαλύψει διά μερικά πρόσωπα
αυτού που θα τά πιάση ντελλοιουμ τρέμενς. Λοιπόν ειπέ να
άρθη τδ μέτρον εκείνο και εγώ συμμορφούμαι.

Γεμάτη έξυπνάδα και λογοπαίγνια ή έπιστολή σου
φίλε Μπαμπούλη (Χανία). Τά διά τδ «Πεταχτό» όλα θα
δημοσιευθούν. Έπιθυμώ να εργασθής πολύ αγαπητέ υπέρ
της κυκλοφορίας του φύλλου μου αυτόθι.

Χαίρετε!...

- Πές μου λοιπόν, σερίκα μου, επέρασες καλά ;
- Ξέρω κι' εγώ, τι νά σου πώ ; συνέβησαν πολλά.
Παρεπονέτο διαρκώς πώς πρόωρα έγέρασε
κι' ἔπ' ελα αὐτὰ μοῦ φάνηκε, τὴν ὥρα πῶς δὲν πέρασε
γιατί, καὶ τὸ ρωλόγι μας σὰν νάπαθε τὰ ἴδια,
ἐκόπηκαν καὶ πέρασε τὰ δύο του τὰ βάρδια...

ΡΟΥΣΦΕΤΙΑ

- Ποῦ πᾶς καλὴ μου γυναίκα ;
- Ἐτὸν Ἰπουργό. Μόλις γιὰ νὰ μοῦ εἶπῃ ἂν θὰ μοῦ κέρησε
τὸ δουλεῖα ποῦ τὸν παρακάλεσαν χθές.

ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

- Ἐγώ εἰμαι βλέπετε κάπως ἠλικιωμένος καὶ δὲν θὰ ἔχω
πολλὰς ἀξιώσεις. Θὰ σὰς διατίσω δύο θαλαμηγείους, ἕνα
ἀμυζῶν. ἕνα λακέν, ἕνα πορτιέρην. Δὲν σὰς φθάνουν ;
- Ὁ μερσί. Εἶνε ἀρκετοί. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶνε ἐλονέοι...

(Εἰς ἤχον)

- Τι βλέπεις ἔτσι σκυθρωπός ;
- Μὰ τι νὰ ἴδω κυρά μου
Παρατηρῶ πῶς μεθεάγες τὰ μαλλοκεφαλά μου...

- Ἀχ, Παναγία μου ! Τι νὰ κάμω τώρα ! Μοῦ προήγγειλε
ὁ Γιάνγκος πῶς θάρθῃ, καὶ ἡ Εἰσαγγελία τὴν ἀπαγορεύει
τὸ γδύσιμο ! Τι κατατάδικη κ' αὐτὴ !...

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ «ΦΛΕΡΤ»

Χαίρε, ὦ σεμνότης,
 ποῦ παντοῦ τῆ μύτη χώνεις
 καὶ μυρίζεις ἀχειρίτητας
 καὶ τὰ δίκτυα σου ἀπλώνεις
 καὶ μὲ προθυμία πρώτης
 συμμαζεύνεις τὰς γυμνότητες.

Χαίρε, κοκκοτῶν τὸ σηῆνος,
 χαίρε σὺ Μαγδαληνῆ
 ποῦ ἀπ' τῆ μύτη τόσους σύρεις
 κι' ἂν κυλίεσαι σὰν τὸ κτήνος
 πλὴν δὲν εἶσαι ὁμως κοινή
 καὶ ποσῶς δὲν διαφθείρεις!

Χαίρε, Ἀττίς χαριτωμένη
 ποῦ γυρίζεις νύκτα μέρα
 καὶ ἔς τὸ σπῆτι σου δὲν μένεις
 καὶ ὁ σπαθῆτος περιμένει
 νὰ σοῦ κόψη τὸν ἀέρα
 μὰ καὶ σὺ ἄλλον περιμένεις.

Χαίρε, σὺζυγε, ποῦ ἐλάφου
 φέρεις στέμμα ἔςτὸ κεφάλι
 καὶ γελοῦν ὄλοι μὲ σένα
 χαίρε, σὺ ποῦ μέχρι τάφου
 δὰ σὲ φέρῃ ἢ κραπίλλη
 μὲ ποδάρια τσακισμένα.

Χαίρε, κόρη, ποῦ ψαρεύεις
 κάθε μέρα κι' ἀπὸ ἕνα,
 καὶ δὲν ξέρεις τί γυρεύεις
 καὶ πηγαίνεις κοντουροῦ,
 καὶ γελᾶς μὲ τὸν καθένα
 καὶ γελοῦν ὄλοι μὲ σένα
 κι' ἔτσι πάντα ἀπομένεις
 εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ!

Χαίρε, Ἀρσακειᾶς σεμνή,
 ποῦ πηγαίνεις στὸ Ἀρσάκειον
 μὲ τὸ χαρτοφυλάκιον
 εἰς τὰς ἀβράς σου χεῖρας
 ποῦ ἔστὸ κάθε σου θυλάκιον
 καὶ στὸ χαρτοφυλάκιον
 κι' ἀπὸ ἴνα ῥαβασάκιον
 κρατεῖς γιὰ τοὺς μνηστήρας.

Χαίρε, Ἀρσακειᾶς σεμνή,
 ποῦ σὲ στέλνουν ἐκεῖ πέρα
 γιὰ νὰ γίνῃς μιὰ ἡμέρα
 μὰ δασκάλα πτυχιούχος,

μὰ πρὸ τοῦ γενίης δασκάλα
 μὲ τὸ μέλι μὲ τὸ γάλα
 σὲ ἐγκαθιστᾷ μητέρα
 ἕνας μέλλον πτυχιούχος.

Χαίρε σὺ χαριτωμένη
 μοδιστροῦλα τραγανή,
 μὲ τὰ τόσα σου ῥαψίματα,
 ποῦ μὲ τὰ μπασιμάτα
 καὶ μὲ τὰ βγάλοίματα
 γιὰ νὰ τρέχῃς δῶ κ' ἐκεῖ,
 σιτὸν Τοτὸ καὶ σιτὸν Μιμή
 μία ὥρα δὲν σοῦ μένει
 γιὰ νὰ κόψῃς τὸ πανί.

Χαίρε, σὺ καλοδρεμμένη
 καὶ ἀφράτη παραμάνα
 ποῦ τὸ γάλα σου ἀνασταίνει
 τοῦ κοσμάκη τὰ παιδιὰ.
 Χαίρε, σὺ, ποῦ ἢ γκαστριωμένη
 τίποτ' ἄλλο δὲν περιμένει
 μοναχὰ νὰ ξεγεννήσῃ
 τὸ παιδί νὰ σοῦ χαρίσῃ
 καὶ ν' ἀρχίσῃ τὰ παληά...

Χαίρε, σὺ ξετσιπωσιᾶ
 κλασικῆ τῆς Ῥωμησοῦνης
 ποῦ σηκώνεις τὰ μυαλά
 καὶ γιὰ τὸ χατήρι σου
 ἢ γυναικα μας παιδιὰ,
 οὔτε κάνει τώρα πειὰ,
 οὔτε θέλει φαμελιά,
 μοναχὰ τὴν ἀγκαλιά,
 τὰ παιγνίδια, τὰ φιλιὰ,
 ἀλλὰ ὄχι πειὰ παιδιὰ
 κι' ὄλ' αὐτὰ γιὰ τὸ χατήρι σου.

Χαίρε καὶ σὺ Βαρβάκειον,
 ποῦ, ὅπως τὸ Ἀρσάκειον,
 δὲν ἔχεις προκοπή
 ποῦ ἀφήνεις τὸ μειράκιον
 καὶ παίρνει τὸν Βοκκάκιον
 γιὰ μάθημα νὰ πῆ!

Χαίρετε ὄλοι κι' ὄλαις σας,
 μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 μεγάλαις καὶ μικραῖς.
 Κτυπᾶτε μὲ τῆς σόλαις σας
 καθέννας τὸ κεφάλι
 δυὸ-τρεις κατραπαμιές!

Ο Ζάν-κι-ρί.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΑΘΗΝΑΙ

* Δὲν μοῦ λέτε, καλή μου Κωπηλάτις Κύθνου, πῶς πᾶνε οἱ ἐρωτῆς σου μὲ τὸν κ. Γ. Κ. ;
 — Ἐξακολουθεῖτε νὰ τοῦ γράφετε; Καὶ θέλει λόγο;
 * Σᾶς ἐγκατέλειπε, ὦραία μου δεσποινίς Π... (Σταθμὸς Λεβίδου) ὁ ἀσπλαγχχνος φίλος σας Μ. ;
 — Καὶ σεῖς τί ἐκάματε διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτῆν;
 — Μανθάνω ἔτι εὐρες παρηγορίαν εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνὸς ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ!... Εἶνε ἀλήθεια;
 * Ὅχι καὶ τόσο καμᾶρι, φίλτατε Ἀρτανιάν, μὲ τὸ ἀσπρο ἄλογο, ὅταν περῆς ἀπὸ τὴν ὁδὸν Σπευσίπου καὶ ἀπὸ τὴν Στοᾶν Λιζιέρη.
 — Ἔτσι ποῦ κάνεις, ἀγαπητέ, θὰ τῆς τρελλάνης καὶ τῆς δύο .....

* Δεσποινίς Β. (ὁδὸς Αἰόλου) πῶς πηγαίνουν αἱ σχέσεις σας μὲ τὸν ὦραϊον Β; Μανθάνω ὅμως, ἔτι δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ἐρωτὰ του, ὅπως πρέπει.
 — Δὲν κάνεις καλὰ, κορίτσι μου, διότι αὐτὸς τρελλαινεται γιὰ σένα.

* Καὶ σεῖς δεσποινίς Μ. (ὁδὸς Ἑρμοῦ), διατί δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ἐρωτὰ τοῦ ἀπέναντί σου ὑπαλλήλου Β;
 — Δὲν κάνεις καλὰ, διότι, καθὼς μανθάνω, αὐτὸς σὲ ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπὸ τὸν χρυσοχόον ποῦ ἀγαπᾷς—ξέρεις ποῖον.

* Ἐμαθα πῶς τὰ ἐγαλάσατε, ὦραία μου Ἀρσακειᾶς Α. μὲ τὸν φοιτητὴν Νίκον (ὁδὸς Σόλωνος).
 — Μὰ γιατί, κοπέλλα μου, αὐτὸς εἶνε καλὸ παιδί. Τὸ μόνο ἐλάττωμα ποῦ ἔχει εἶνε, ἔτι πηγαίνει κάποτε κάποτε στὴν μπύρα καὶ νὰ τὸ ρίχνει ἔξω....
 * Μὲ ἕνα μαθητὴν τῆς Βμ. Σχολῆς μανθάνω πῶς τὰ παίζεις, μικρά μου μοδιστροῦλα (ὁδὸς Κολ...)
 — Πρόσεξε, γιατί εἶνε ἕνας μπερμπάντης πρώτης.
 * Αἱ μὰ δὲν ὑποφέρεσαι, δεσποινίς Μαρίκα (ὁδὸς Φιλ.) Τὸ παρακάνετε μὲ τὸν Α....
 — Ὅχι καὶ ἔτσι, κορίτσι μου, νὰ σᾶς μάθῃ ἕλος ὁ κόσμος.....

* Πολὺ χονδρικῶς μανθάνω τοῦ ρίχτηκες δεσποινίς Π. (ὁδὸς Κεραμ.) τοῦ τελειοφοίτου τῆς Νομικῆς κ. Π...
 — Καὶ γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃς τοῦ ἔδειχνες μπροστὰ τὸν κόσμο τῆς ὀλοστργόγυλες γαμπίτσες σου. Εἶνε ἀλήθεια αὐτὰ ;
 — Πρόσεξε διότι θὰ σὲ καταγγείλουν καὶ σὲ ἐπὶ προσβολῇ τῶν δημοσίων ἠθῶν.

* Πολλὰ μοῦ γράφουν γιὰ σὲ, ἀφράτο μου δουλικὸ Κατίνα (ὁδὸς Ἀκαδημίας), μ' ἕναν βιβλιοδέτην.
 — Ἐὰν θέλῃς, κορίτσι μου, νὰ μ' ἀκούσῃς, καλύτερα εἶνε νὰ τὰ φτιάσῃς μὲ τὸν γαλατᾶ,—ἐκεῖνο ποῦ σὲ πειράζῃ—καὶ ἔτσι θὰ γίνῃς πιδ ἀφράτο, γιατί θὰ σὲ ταΐζῃ πάντοτε φρέσκο βούτυρο.
 * Καὶ σὺ κ. Μονύελε Ι. Κ. τὸ παράκανες εἰς τὴν ὁδὸν Νικίου ;
 — Τί διάβολο δὲν λυπεῖσαι καὶ μένε τὰ παπούτσια σου ; ἔ.

* Μοῦ γράφουν, ἀγαπητά μου μοδιστράκια τῆς ὁδοῦ Ἀγγέσμου, ποῦ πηγαίνετε πάντα μαζί, καὶ ἔτι πηράζετε τοὺς ἐφημεριδοπώλας τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.
 — Μὴν τοὺς πειράζετε, κοπέλλες μου, γιατί «θ-

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ Η. ΣΑΧΛΕΣΜΟΥ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Εἰς δεκάλεπτα καθημερινὰ εἰκονογραφημένα φυλλάδια

ποιοι κτυπᾷ τὴν πορτα τῆς περιβολάρη καὶ τὰ λοιπά», λέει ὁ μῦθος.

* Λοιπὸν, ὦραία μου Κλεονίκη, μανθάνω ἔτι τρελλαινεται γιὰ τὸν Γιάνγκο Π..., ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἀσπλαγχχνος κυττάει ἄλλην.

— Ἐννοια σου, κορίτσι μου, καὶ ἐγὼ θὰ τοῦ βάλω μυαλὸ αὐτοῦ τοῦ μπερμπάντη ποῦ σὲ περιφρονεῖ.
 * Βρὲ μπακάλῃ Σπύρο (ὁδὸς Κολοκοτρώνη) τί μαθαίνω; Τὰ ἔχεις ψήσει στὰ γερά μὲ τὴν ἀπέναντί σου δοῦλα Μαρία ;
 — Ἦρες, φαίνεται, τὴν περίστασι ποῦ ὁ Γιάννης Μάγκας μοῦ ἀφησε τὰ δουλικά καὶ ρίχτηκε στῆς χῆρες ;
 — Κάνε τὴ δουλειὰ σου.
 * Μοῦ γράφουν, φίλε Ι. Τρεπ. ἔτι πειράζετε τὴν δεσποινίδα Καλυψ.
 — Κάτσε φρόνιμα, φίλε μου. Δὲν σὲ θέλει.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* Βρὲ παιδί μου Μ. Σ. τί μοῦ γράφουν; Ὅπου ἴδῃς παράθυρο ἀνοιχτὸ στέκεσαι καὶ χάσκεις ;
 — Καμμιά ὦρα θὰ σκοντάψῃς καὶ θὰ φᾶς τὰ μουτρά σου.
 * Λοιπὸν, φίλε Κ. Ι. δὲν τὴν ἀγαπᾷς τὴν δεσποινίδα Ε. (ὁδὸς Τομπάζη); Γιατί; Δὲν καταδέχεσαι ἐπειδὴ δὲν τὸ ἐπιτρέπει ἡ θέσις σου ;— καθὼς μᾶς γράφεις ;
 — Πολὺ καλὰ, φίλε μου, δὲν τὴν ἀγαπᾷς, ἔπρεπε ἔμωσ νὰ μᾶς γράψῃς ποιά ἀγαπᾷς..... Ἔτσι κάνουν...
 * Δὲν μοῦ λέγεις, ὦραία μου Κ. (πλησίον Ἐδαγγελιστράς), πῶς τὰ πᾶς μὲ τὸν φίλον σου Κ.... ;
 — Δὲν ἀμφιβάλλω, πολὺ ὦραία.

* Καὶ σεῖς δεσποινίς Ρ. (ὁδὸς Κολ....) τὰ ἔχετε παραψῆσει μὲ τὸν γνωστὸν σας φοιτητὴν.
 — Πρόσεχε κορίτσι μου, γιατί δὲν σ' ἀγαπᾷ καὶ θέλει νὰ.... περνᾷ τὴν ὦρα του.

— ΠΑΡΧΙΑΙ

* Μανθάνω, μικρὴ μου δεσποινίς Ο. (Λάρισσαν), ἔτι δὲν ἀφίνεις νέο νὰ μὴν τὸν σταυρώσῃς μὲ τὰς εἰρωνεῖας σου....
 — Ἀλλὰ πῶς πηγαίνουν αἱ μετὰ τοῦ Κ. σχέσεις σου ; Κάτι μένει ἀκόμη ἀπὸ τὸ μαγαζί του νομίζω. Ὡστε.... τὴ δουλειὰ σου....
 * Πῶς πᾶνε οἱ ἐρωτῆς σου, ἀγαπητὴ μαθητὰ τοῦ Γυμνασίου, (Σπάρτη) μὲ τὴν... ;—ξέρεις ποῖαν.
 — Πῶς πολὺ καλὰ ἔμαθα. Τὴν δουλειὰ σου, παιδί μου, τὴ δουλειὰ σου.
 * Πῶς πηγαίνουν αἱ σχέσεις σας δεσποινίς Μ. (Ἄργος) μὲ τὸν καθηγητὴν ;
 — Πρίμα, αἱ ; Μπράβο.
 * Κυρία Π. (Αἴγιον) ἐλάβατε τοὺς ἀσπασμοὺς τοῦ κ. Κιτ... ;
 — Βεβαίως θὰ τοὺς ἐλάβατε, ἀφ' οὗ ἔλαβα καὶ ἐγὼ γνῶσιν.

* Μανθάνω, φίλε Κ.... (Ἄργος) ἔτι εἶσαι πρώτης δυνάμειος γυναικοθήρας.
 — Τώρα τᾶχεις ψήσει μὲ τὴν Μ... Κάθε βράδυ καὶ στὸ σπῆτι τῆς.
 * Ἡ Μαρίκα ἀγαπητὴ Μ. (Λευκὰς) μοῦ γράφουν, τρελλαινεται γιὰ σὲ.
 — Καὶ εἶνε νὰ μὴ τρελλᾷθῃ μὲ τέτοιο φριζὲ ποῦ ἔχεις ;
 * Au renvoir λοιπὸν τὴν προσεχῇ Πέμπτην μὲ χιλια φιλιὰ

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ Η. ΣΑΧΛΕΣΜΟΥ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Εἰς δεκάλεπτα καθημερινὰ εἰκονογραφημένα φυλλάδια

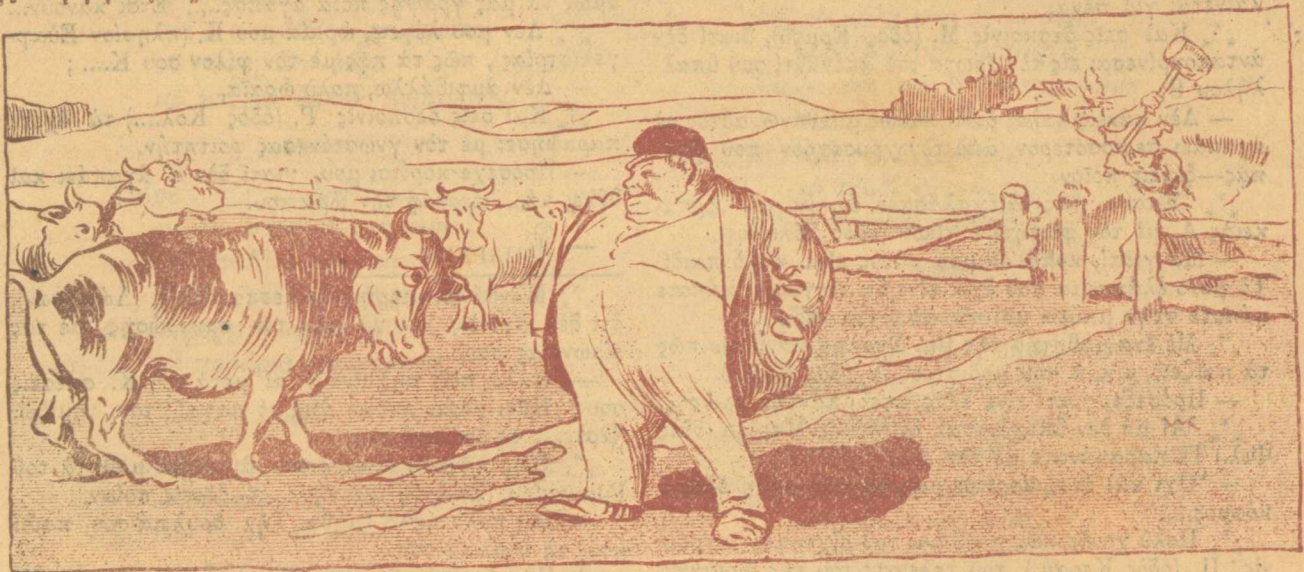

ΤΟ ΒΟΪΔΙ

(Τὴν ἐπιτέλειαν τῆς παρούσης σελίδος, μὰς τὴν ἐπέπνευσαν αἱ πολλὲ εὐφροεῖς διηγήσεις τοῦ ἐκ Συδωνῆς παρα-
 πιδημοῦντος ἐνιαῦθα εὐφροεστάτου (!) ὁμογενοῦς ἐμπόρου κ. Κ., τοῦ ὁποίου ἡ ὠραία σύζυγος, ἔχει ἀπὸ τινῶν
 ἡμερῶν ἀναπτύξει ἐνιαῦθα ὁ ρ ᾱ σ ι ν οπανάιν. Ἀπὸ τὴν δρασίην τῆς ταύτην—σὰς ἐξομολογοῦμεθα—ἐπήραμε
 κι' ἐμεῖς τὸν σχετικὸν μεζέν).

1.—Νικόλο! καταλαβαίνεις μὲ τὰ βώδια τί μοῦ φτιάχνεις,
 κι' ὅτι ὅλο τὸ χωράρι σημάδι θὰ μοῦ τὸ κίνησ;
 φράξε γρήγορα τὴν πόρτα καὶ μὲ τρόπο, ἔπου βώδι,
 σὲ ἔξης νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ πατᾷ ἐδῶ τὸ πόδι.

2.—Βρωμοβώδια! τί θαρρεῖτε, θὰ τὴν πάθει' ἀπὸ μένα,
 καὶ θὰ κάτσει' ἐδῶ μέσα ἡμερόνυχτα κλεισμένα,
 γιὰτ' ἡ φράχτη τῶρα κλείνει κι' μὲ ἕνα τέτοιον τρόπο
 κοῦ οἱ ἄνθρωποι μονάχα θὰ περνοῦν σ' αὐτὴν τὸν τόπο.

3.—Πάει ὁμως κι' ὁ ἀφέντης ἀπ' τὴ φράχτη, νὰ περάσῃ
 μὰ σὲ φράχτη ἡ κοιλιά του ἐσσηνώθη στὴν ἐντέλεια.
 Ἐπαθε κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο κοῦ σὰ βώδια ἔχει φτιάσῃ,
 καὶ τὰ βώδια τὸν καταναῖ, καὶ λιγώνονται σὰ γέλοια!